

vis er det indenlandske Forbrug jo meget højere, og Sukkervarefabrikanternes Beskyttelse langt større end Statskassens. Saa kommer man til Korn og Kornvarer. Jeg kan ikke nægte, at jeg studsede, da jeg saa den foreslaaede Forhøjelse af Beskyttelsen herpaa, og jeg tænkte, hvad Pokker er det; men da jeg saa skulde til at se nærmere til, saa viste det sig, at det, der staar under Korn og Kornvarer, var Biskuit og Kakes, medens man selvfølgelig som hidtil vilde lade Korn være fri. Derimod lægger man en Told af 15 Ore paa Kakes og Biskuit, som hidtil er gaaet fri, og mener derved at faa 30,000 Kr. ind i Statskassen; men dem ville selvfølgelig Bagerne tage, hvis de ikke gaa samme Vej som dem til Blomsterne. Derefter kommer en Beskyttelse for Krydderi; den er maasse ikke meget stor, men meget karakteristisk. Man vil se, at malet og tilberedt Sennep er forhøjet fra 14 Ore til 25 Ore, medens samtidig Sennepsfrø, som tidligere kostede 3 Stilling i Told, nu skal være fri; men ganske vist, det er jo et Landbrugsprodukt. Dette er vel ikke nogen meget stor Post; men den er meget karakteristisk, idet den viser den gode Vilje, der er til Stede over for Landbruget, det Erhverv, som jeg mener, man ogsaa har en vis Pligt til at tage sig af. Saa komme vi til Vegetøj, hvor Tolden ogsaa er blevet betydeligt forhøjet. Ved Lim har man nedsat Tolden for selve Kaastoffet, for det forarbejdede Stof har man derimod forhøjet den. Kaastoffet Lim har hidtil kostet 3 Stilling i Told; det har nu Mindretallet foreslaaet gjort toldfrit, derimod er Tolden for de færdige Varer sat til 10 pCt., hvilket efter deres egen Opgivelse svarer til 50 Ore Pundet, og det har hidtil kun kostet 33 Ore. Saa komme vi til den største Gruppe, Manufakturvarerne. Om den vil jeg sige, at den tør jeg ikke indlade mig paa at kritisere, og det er netop en af de Ting, jeg tænkte paa, da jeg paa Forhaand had om Undskyldning for, at der muligvis kunde være Ting, hvorved jeg enten kunde tage fejl, eller som jeg ikke har kunnet sætte mig saa meget ind i, at jeg turde kritisere dem. Det er selvfølgelig uhyre vanskeligt for enhver, der ikke er Sagmand, at se, hvad der her er Kaastof, og hvad der er færdigt Produkt; det er aldeles umuligt for den, der ikke er Sagmand, at have nogen Mening om,

hvorvidt de Ansættelser, der ere foreslaaede, ere Forhøielser eller Nedsættelser af Beskyttelsen; for saa vidt det nemlig er Kaastoff, Nedsættelsen gælder, betyder det en Forhøjelse af Beskyttelsen. Jeg skal derfor ikke i Enkelthederne komme ind paa Manufakturvaretoften, jeg skal kun sige, at der dog er een Ting, som jeg i hvert Fald tror er Kaastof, og det er Garn, som det ærede Medlem for Hornslet (Keergaard) omtalte, at man havde nedsat af Hensyn til, at man var bange for at faa Spinderier i Fremtiden. Men Garn er jo absolut et Kaastof, og den Nedsættelse, som kommer derypaa, er ikke ubetydelig. For Garn af vegetabiliske Stoffer har man foreslaaet en Nedsættelse af 287,000 Kr., og for Garn af Uld og andre Haar af Dyr 75,000 Kr., altsaa de to Summer i hvert Fald ere en Forhøjelse af Beskyttelsen for vor Manufakturindustri; men der er ikke Tvivl om, at ogsaa forskellige af de andre Varer komme ind under Begrebet Kaastof, hvor Nedsættelserne altsaa ere en Forhøjelse af Beskyttelsen; jeg antager, at der navnlig er en Del af disse ublegede og usfarvede Ting, som er Genstand for yderligere Forarbejdning herhjemme, og som altsaa kunde betragtes som Kaastoff, saa at der nok kan eksistere Industrier, som beskæftige sig med at gøre dem færdige. Saa komme vi til en meget stor Post, som ganske vist har forhavet mig meget, det er Metallerne, og derunder høre jo Maskiner, og hvad dertil hører. De ville erindre, at det ærede Medlem for Hornslet jo ofrede denne Post en meget stor Del af sit Foredrag, og det var jo en meget stor Ros over vor Jærindustri, han gav. Jeg kan godt forstaa, at han sandt Anledning til at rose den, naar det, vel at mærke, var Meningen, at han skulde have Medlemmerne til at gaa med til en i den Grad forhøjet Beskyttelse, som Mindretallet her foreslaar. Det er netop en af de Poster, om hvilke de Herrer, som have reist paa Landet, have fortalt, hvilken Uret man led ved Beskyttelsen. Det er stadigvæk blevet nævnt, at hvis vi kom af med den Beskyttelse, vilde Maskinerne blive billigere; men naar de Herrer Frihandelsmænd skulle til at sætte det op paa Papiret, saa viser det sig, at der intet bliver givet os, idet de lod Tolden blive staaende. (Keergaard: Nej, der er en Nedsættelse